

РЕШЕНИЕ

№ 18909

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **4934** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Р. К. Р. чрез пълномощник адв. П. Д. със съдебен адрес [населено място] ул. „З. К. №71, ет.2, офис 7 срещу Решение от 02.04.2024г. на СРС, НО, 11 състав, постановено по НАХД №2443/2024г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш, серия К №8605908, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.1, т.3 от ЗДвП на Р. К. Р. е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата, в същото е представил становище по същество, с което моли съда да съобрази, че неправилно СРС е приел нарушението за безспорно установено. Според касатор в атакувания ЕФ не е посочен фабричен номер и модел на АТСС, с което е констатирано нарушението и че между нито едно от представените писмени и веществени доказателства не е налице идентитет в изписването на посочените модел и номер на АТСС, следователно не са налице

категорични доказателства за средството, послужило за установяване на нарушението. На следващо място, съобразно чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда, а от приобщената от СРС по делото снимка не е виден модел и номер на заснетото техническо средство, нито същото да е поставено на посочените в ЕФ време и място, предвид това счита за недоказано, че GPS координатите на извършеното заснемане от приложената снимка към ЕФ съответстват с тези на неидентифицираното техническо средство, заснето на снимката, както и че последното е именно уредът, с който е констатирано вмененото нарушение. Излага, че извън обсъждането на СРС е останало противоречието между протокола по чл.10, ал.1 от Наредбата, в който е отразено, че на процесната дата и времеви период, с помощта на АТСС са установени 94бр. Нарушения и едnodневната форма на отчет Приложение №11 към чл.75, ал.2, т.1, в която е посочено, че по това време и място с АТСС не са констатирани нарушения. Твърди също, че в решението на СРС липсва анализ на приобщената справка за организация на движение, която е непълна – липсва отразяване дали е била действаща към датата на нарушението, не е видно и какъв е бил обсегът на действие на ограничителния знак и къде точно се намира административния адрес, посочен за място на нарушение в ЕФ. Моли за отмяна на решението на СРС, претендира присъждане на сторените по делото разноски за двете инстанции, съобразно представените доказателства за това.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява, в писмени бележки процесуален представител юрк. П. изразява становище по касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 07.07.2023г в 13:46ч. Р. К. Р. управлявал МПС – Рено К., ДК [рег.номер на МПС] /собственост на М. К. Р.-С./ в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като при №147 се движел със скорост от 101 км/ч, при разрешена такава от 80км/ч. Нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол MD1197, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност. Към цитираната дата Р. бил санкциониран нееднократно за нарушения за ЗДвП, като на 18.10.2022г спрямо него бил влязъл в сила и електронен фиш серия К №5552690 за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени

доказателства, а именно: електронен фиш, електронен фиш и справка за датата на генериране /обулавящ повторността/, разпечатки от кадър на средство за контрол на скоростта, справка за собственост на МПС, заповед за утвърждаване на образец за ЕФ, протокол за техническа проверка, преглед на вписан тип, решение за одобрение на типа, протокол за използване и снимка, форма на отчет, справка за датата на генериране, картон на водач, сертификат, декларация от собственик и копие на СУМПС, справка от Столична община, справка от ОДМВР Велико Търново.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

Настоящият съдебен състав по същество приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи“. В ал.5-ал.11 на чл.189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаването, обжалване и влизане в сила на електронен фиш. В нормата на § 6, т.63 от ДР на ЗДП е дефинирано понятието за електронния фиш, като “електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи“. В това административнонаказателно производство е неприложима

разпоредбата на чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН /в т.ч. дата, име и подпис на длъжностното лице/, относно формата и съдържанието на санкционния акт. Задължителните реквизити, които трябва да се включват в електронния фиш са изчерпателно изброени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а образецът на същия е одобрен със заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи. Неоснователно касатор твърди, че в атакувания ЕФ не е посочен фабричен номер и модел на АТСС, с което е констатирано нарушението. В електронния фиш се съдържа информация, че извършеното нарушение за скорост е установено и заснето с автоматизирано техническо средство № MD1197. Налице е идентитет в изписването на посочените модел и номер на АТСС с останалите представени веществени и писмени доказателства – снимка към ЕФ, протокол от проверка №022-СГ-ИС/14.03.2023г за проверено средство за измерване, решение за одобрение на типа на уред за измерване, протокол за използване на АТСС.

В § 6, т.65 от ДР на ЗДвП е въведена и дефиниция за “автоматизирани технически средства и системи”, според която те са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Издадена е и Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г., изм. ДВ, бр.6/16.01.2018г.), която е в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

По време на извършване на процесното нарушение на 07.07.2023г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.). Касаторът твърди, че е нарушена нормата на чл.10, ал.3 от Наредбата, тъй като протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда, а от същата не е виден моделът и номерът на заснетото техническо средство, както и че същото е било поставено на посочените в ЕФ време и място. В протокол за използване на АТСС CORDON №MD1197 рег.№4332р-45301 е записано, че АТСС е поставено в населено място [населено място], бул. Цариградско шосе“ до номер 147 с посока на контролираните МПС от ул. П. К. към бул. Ал. М. в населено място с общо ограничение на скоростта 80 км./ч с пътен знак за ограничение В26 и разстояние от пътния знак с въведено ограничение до АТСС – 200м. С оглед горното и предвид приобщените от СРС писмени и веществени доказателства доказват по безпротиворечив начин, че снимката на уреда, въпреки, че от нея не е виден моделът и

номерът на заснетото техническо средство, е на АТСС, фигуриращо в ЕФ и същото е разположено в зоната на ограничение, въведена със знак В26.

Спазени са изискванията за използването на мобилната система тип „Cordon M2“, № MD 1197, същата е преминала първоначална и периодична проверка, видно от протокол № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023г., контролът е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията от Български институт по метрология. Съставен е и протокол рег. № 4332р-45301/10.07.2023г. по чл.10 от Наредбата, в който конкретно е посочено мястото за контрол / [улица]/, посоката на движение на МПС /от [улица]към [улица]/, ограничението на скоростта в пътния участък /80 км./ч/, въведен с пътен знак за ограничение В26. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда, който е бил поставен на 200м. разстояние от пътния знак. Участъкът на пътя попада в обхвата на ограничението на пътен знак „В 26“, който факт се установява от приложеното в преписката веществено доказателствено средство по см. на чл.189, ал.15 ЗДвП- снимка.

В съставения протокол рег. № 4332р-45301/10.07.2023г. са попълнени всички важни обстоятелства имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения, номер на първо и последно изображение/видеозапис, сред които и процесното. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. Поради тази причина и защото, режимът на измерване не е „в движение“ /“Д“/ не е необходимо в протокола да се отразява начало и край на участъка от пътя, на който е било извършвано заснемането. Само за пълнота на изложението ще се посочи, че за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават /чл. 11, ал. 2 от Наредбата/. Съдът не констатира други пропуски или непълноти в съставения протокол, наличието на които да оборват материалната му доказателствена сила.

Касатор неоснователно твърди, че СРС не е обсъдил противоречието между протокола по чл.10, ал.1 от Наредбата, в който е отразено, че са установени 94 нарушения и ежедневната форма на отчет Приложение №11 към чл.75, ал.2, т.1, в която е посочено че по това време и място с АТСС не са констатирани нарушения. СРС е приел, че доколкото е налице разлика между фиш и електронен фиш, а заснетите за смяната нарушения са интегрирани в паметта на техническото устройство, без да са достояние на обслужващия екип, то разминаването в брой нарушения в ежедневната форма на отчет от 07.07.2023г. и протокола от проверката от 10.07.2023г. не е в противовес на административнообвинителната теза. Соченото разминаване според настоящия състав не обосновава извод за недоказаност на нарушението. Всички приобщени от СРС доказателства са анализирани от СРС, като е прието, че доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива относно подлежащите на доказване обстоятелства, както и че касаторът не е изпълнил задължението си по чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП за съобразяване скоростта на движение със специално въведено ограничение на скоростта, в рамките на населено място.

Разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 ЗДвП предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно

производство за реализиране на административнонаказателна отговорност и цели да дерогира общите правила на ЗАНН. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, така че не се налага да се допуска или да се изключва присъствието или отсъствието му при издаването на акта. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН.

Настоящата инстанция споделя аргументите, мотивирали въззивният съд да потвърди оспорения акт и изразяващи се в липсата на съществени процесуални нарушения в развитото се административнонаказателно производство и правилна правна квалификация на установените фактически обстоятелства. В хода на съдебното следствие са събрани писмени доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат в пълнота и конкретика настъпилите на 07.07.2023г. факти във връзка с установяване на нарушението. Необсъждането на справка за организация на движението не възпрепятства проверка на спорните по делото обстоятелства и не обосновава извод за съществена непълнота на мотивите на СРС, доколкото по делото са налични доказателства, обсъдени от СРС и довели до извод за доказаност на нарушението. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за виновно извършено от Р. нарушение на правилата за движение по пътищата.

Правилни са изводите на СРС, че касатор е извършил нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП в условията на повторност, тъй като спрямо него бил влязъл в сила и електронен фиш серия К№5552690 за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, както и че нарушението не представлява маловажен случай по см. чл.28 от ЗАНН.

В заключение, решение от 02.04.2024г. на СРС, НО, 11-ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, съдът приема, че на последния се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XV Касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.04.2024г., постановено по нахд № 2443/2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11-ти състав.

ОСЪЖДА Р. К. Р. ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

